

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, razmišlja o celotni in praznični, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsako leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano pa dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. Za tuje dežele velja, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za ostanila plačuje se od peterskopne petiti-vrste po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

„Z združenimi močmi“.

Včeraj je priobčil »Slovenec« na uvodnem mestu članek »Z združenimi močmi proti tujemu gosp. navalu«, v katerem kaže na pretečo nevarnost nemškega navalu na slovensko ozemlje, čim se dogradi železnica preko Karavank.

Priznavamo, da je ta zadeva važna in da je vredna vsega resnega premišljevanja. Zato se nam zdi ne samo neumestno, ampak naravnost frivolno, ako »Slovenec« v očigled velike važnosti, katero on sam tej stvari pripisuje, zopet po svojih starih navadah zavija in blati napredno stranko. Iz strankarskih nagibov pogreva takozvano »zvezo« naše stranke z nemškimi veleposestniki, dasi se je že nešteto krat neopobito dokazalo, da takšna zveza, kakršna obstoji v »Slovenčev« domišljiji in s katero ta list že dlje časa straši nerazsodne ljudi, ne eksistira in da v obče še ni nikdar eksistirala.

Dogovor naše stranke z veleposestniki ne tangira ni najmanj narodnega načela in nima prav ni-

kakega vpliva na naše postopanje v narodnih zadevah.

V deželnem zboru samem se je dostikrat pokazalo, da imamo v narodnem oziru popolnoma proste roke in da nas ne veže nobeden kakršenkoli dogovor. Dokaz tega je, da so od l. 1895. vsi, kar obstoji »zveza«, važnejši predlogi brez izjeme, tičejo se naših narodnih teženj, izšli iz vrst narodno-napredne stranke. Ne da bi hoteli naštevati vse nadrobno, opozarjamo samo na akcijo naše stranke v deželnem zboru v zadevi slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Sicer pa je bila cela zadeva glede »zveze« že tolikokrat tako temeljito pojasnjena in »Slovenčev« trditve tako neoporekljivo pobite, da se mora postopanje »Slovenca«, ki se še ni naveličal, pri vsaki priložnosti pogrevati stare, že zdavna obrabljene fraze o »zvezi«, imenovati, ako ne hudobno, pa vsaj skrajno neumno. Toliko o tem!

Da je Gorenjska v veliki nevarnosti, da jo preplavijo Nemci, čim se dogradi železnica preko Karavank, je istina. Takisto pa je tudi resnica, da bi bila ta opasnost dosti manjša, ako bi hudemu nemškemu navalu stal nasproti ne samo gmotno dobro podprt, ampak tudi zaveden in izobražen narod. Narod, ki je ponosen na svoj rod, kojega navdaja krepka narodna zavest, ta ne bode klonil tilnika, naj bode tuji naval še tako silen in še tako podprt s kapitalom! Narod ne zavedno ljudstvo, najsi stoji v gmotnem oziru še tako dobro, se nikdar ne more z vspehom upirati tujemu vplivu, zlasti ako ta deluje po največ z gmotnimi sredstvi! Kako pa je na Gorenjskem? V gmotnem oziru je ljudstvu pač še precej dobro situirano, toda narodna zavednost ni, te pogrešamo, izvzetih je le malo krajev, skoro docela. In baš v tem tiči največja nevarnost, da se Gorenjska ne bode mogla morda v bodoče z zadostnim vspehom vstavljati nemški sili s severa.

Koga pa zadene v tem oziru glavna krivda? Ako se stvar nepri-

stransko in temeljito prevdari, mora vsakdo dosledno priti do zaključka, da so temu zlu krivi v prvi vrsti klerikalci sami! Naj se temu ne oporeka! Klerikalna stranka ima gorenjskega kmeta v popolni oblasti; ako bi torej hotela kaj storiti za povzdigo narodne zavesti, ako bi hotela poskrbeti, da bi omika prodrla tudi v najnižje sloje gorenjskega ljudstva, bi imela za to prostrano polje delovanja, pri katerem bi je nikdo ne oviral, ampak bi jo spremljale vsestranske simpatije. Tako pa klerikalci niso storili za omiko in prosveto ljudstva ničesar, niti za probujenje narodne zavesti, nasprotno, trudili so se na vse načine, da bi ljudstvo držali v srednjeveški temi, da bi ga obvarovali naprednih idej in ga tako napravili nesposobnega, da bi se mogel z vspehom boriti z različnimi življenjskimi nepravilnostmi. Povsodi se javlja vsestranski napredek, ta napredek pa zahteva, da se ne samo posamezen človek, ampak tudi celi narod prilagodi novim razmeram in koraka s časom naprej. To je železen zakon narave. Kdor ne more koračiti zajedno s časom naprej, ta zatanja in izgine raz površje. Kako pa je v tem oziru na Gorenjskem? Le priznajmo odkrito, da je še tam narod glede omike in narodne zavesti skoro za sto let nazaj. Dočim so njegovi sosedi vsestransko napredovali ter omiki in prosveti odprli vrata na stežaj, so Gorenjci njegovi varuhi zavezali oči, da bi ne videli občnega napredka in da bi se ga ne polastila pregrešna želja za njim. To je glavni vzrok zla!

Trdi se, da bi bila za Gorenjsko edina rešitev krepko gospodarsko delo, na katero bi se morali združiti obe slovenski stranki. Le na dan s konkretnimi nasveti! Naša stranka je v vseh gospodarskih zadevah, ki jih je smatrala za koristne, bila s klerikalci vedno edina. Toda — žal — vsa gospodarska modrost nasprotno stranke temelji na konzumu. Tu pa nas loči načelno nasprotstvo, zakaj mi smo uverjeni, da takšna organizacija narodu ne samo

ne koristi, ampak naravnost škoduje. V tem oziru je torej edinstvo izključeno! V stvarih pa, ki se bodo vjemale z našim stališčem, ki bodo res koristne narodu, bomo kakor do sih dob, tudi v bodoče, z nasprotno stranko složno postopali. Saj se je to že itak večkrat zgodilo. Takisto pa se je tudi že večkrat primerilo, da so se klerikalci združili v dež. zbornici z Nemci proti nam, kar je pač dovolj jasn dokaz, da ta takozvana »zveza« pač nobene stranke ne ovira, da bi popolnoma prosto ne zasledovala svojih teženj.

Da se torej izrazimo kratko, nas »zveza« prav nič ne ovira, da bi ne mogli postopati popolnoma samostojno in pristo, in prav lahko je, da od slučaja do slučaja v gospodarskih vprašanjih, ki ne nasprotujejo našim načelom, postopamo s klerikalci solidarno.

Resna kriza na Ogrskem.

Včerajšnji prizori v ogrski zbornici so razkrili vso gnjilobo v Khuenovem vladnem sistemu. Opravičeno je vzkljnil posl. Olay, da bo ta dan zapustil v zgodovini ogrskega parlamentarizma žalosten vtis. Velika napaka je bila, da se je pustilo grofu Khuenu Hedervaryju vstopiti v zbornico. Vse kaže na to, da pomeni nastop grofa Khuenta konec ogrskega parlamentarizma. Izkazalo se je, da so se poskusila podkupljenja, in da so ta podkupljenja izišla od grofa Khuenta.

O stvari smo na kratko poročali že včeraj med brzojavkami. V nadaljnih skrajno viharji seji pa se je izkazalo, da se je razvila v ogrskih političnih krogih zadnji čas sploh taka korupcija, ki meče senco na ustavo, na parlamentarizem tako, da so dalekosežne posledice neizogibne.

Položaj vlade je sploh skrajno nesiguren. Zato se boji vsake malenkosti, ki bi duhove še bolj razvnela. Taka razburljiva prilika je bila, ko so te dni prepeljali ostanke velikega revolucionarja Rakoczyja iz Turške ter ga

slovesno pokopali v Kostnicah. Ime Rakoczyja ima pri madjarski narodnosti isti odmev kakor ime Kossuthovo. Med Rakoczyjevimi oboževalci je seveda tudi vojaštvo, ker je med ogrskimi častniki sploh narodna zavest velika. Vojaske zapovedniki so vsled tega izdali prepoved, da se vojaštvo slavnosti ne sme udeležiti. Korni poveljnik, general baron Mertens je vabilo k slavnosti zavrnil z žaljivimi besedami. To je bil povod, da je poslanec Žoltan Papp hotel sprožiti v včerajšnji seji ostro interpelacijo. Mesto interpelacije pa je prinesel v zbornico bankovcev za 10.000 K ter jih položil na mizo z izjavo, da so ga s tem denarjem hoteli podkupiti, naj bi odpotoval.

Nastal je nepopisen vihar. Posl. Papp je navajal, da so bili šele nedavno razveljavljeni trije državnozbornski mandati zato, ker se je volilec kupilo za 1 K žganja. Vsakdo ve, s kakimi gmotnimi težavami se je on boril od svojega 16. leta. Vsled tega so mislili ničvredni ljudje, ki so lakaji in ne možje, ga s temi 10.000 kronami podkupiti, »Ti ljudje nimajo pojma, da se zamore narodu služiti tudi nesebično.« Na levi se je vpilo: »Podkupiti nas hočejo! Nezaslišano!« Desnica je kričala: »Kdo vas je hotel podkupiti? Z imenom na dan!« Posl. Papp je le govoril ter ni hotel povedati imena. Hrup je postal tako silen, da se je morala seja prekiniti.

Ko se je seja zopet nadaljevala, se je Papp udal ter povedal, da mu je denar prinesel bivši državni poslanec in poslovodja »Független Magyar Orszaga«, Martin Dimes, češ, da pošlje denar neka eksekucija, ki igra pri tem za svojo glavo. Za vsak dan odsotnosti dobi Papp 2000 K, pozneje sledi še več.

Še eno podkupljenje. Posl. Lovassy je nato pripovedoval, da je prišel v uredništvo »Magyar Orszaga« neki gospod ter vprašal, za katero ceno bi se list razorožil. Ravnatelj je odgovoril: »ednostavno, za madjarski poveljni jezik!« Na te besede se je obiskovalec obrnil, a pri vratih je vprašal, ali bi mogel vsaj doseči, da bi list svojo pisavo ublažil. Ta predlog se je z

življenja, pripovedovala, kako bova hodila zvečer v polje za Kravin, k pokopališčem, poverila mi je, da ji je zaljubljeni podučitelj iz dežele že dvakrat pisal, da ga nima sicer rada, ali da mu je vendar odpisala, naj se na njo ne jezim, saj vem, kaj sem ji i. p. A jaz sem ji privoščil to nedolžno igro in veselil sem se z njo, zakaj to, kar sem k njej čutil, že davno ni bila več ljubezen... Kos njenega varuha sem čutil v sebi, starejšega brata, človeka, ki je potegnil nekoga iz vode in čaka, da se mu življenje vrne...

Njen kiosk je stal na vogalu takrat še pustega vinogradskega trga. Po sedmi uri sem prihajal k njej, čakal, da je zaprla, potem sva šla v polja.

Zgodilo se je parkrat, da sem prišel in našel družbo. Mladiči, lepo oblečeni, z drznimi pogledi gigrlov, so stali pri njej, razgovarjali in se smejali. Vlasta je žarela. Odšel sem neviden. Ko me je potem vprašala, sem ji rekel. Zardela je, gledala v stran in mi razlagala, da ni mogoče drugače, da ne more ljudi odganjati.

LISTEK.

Magdalena.

Češki napisal J. S. Machar.
(Konec.)

II.

Dan za dnevom je potekal, teden za tednom — pismo ni prišlo. Prenešal sem to nekaj časa z mirnim ponosom razžaljenega človeka, ali končno sem šel vendar vprašat... Vlasta je odpotovala iz Prage takoj drugi dan — več o njej niso vedeli...

Bil sem razkačen i na njo i na sebe. Bil sem se že privadil na vihteško obleko romanovega junaka, zdaj pa je bila ta obleka raztrgana in moj roman se mi je prikazal kakor temeljita budalost, ki je še mene pripravila ob mile knjige; junakinja njegova je bila Bog ve kje in tudi njeno ogrinjalo je spadilo. Ali najbolj me je pekla misel, da se spominja na me najbrž z nasmehom, s katerim sploh taka rafinirana ženščina misli na idealnega tepca, ki ji je

prišel na pot. Ako se sploh kaj spominja, sem se domislil...

Človek ni nikdar zadovoljen z romani, kakršne preda življenje. Meri jih s svojim merilom in stavlja na nje svoje zahteve. Tako se je bil naučil pri čitanju napisanih romanov. Ali življenje vetvarja drugače. Njegovi romani tečejo v širokih rekah, so na videz brez forme, logike in smisla — ali samo na videz. Ako bi imeli mir in pogled večnosti, našli bi v nji vse: mojstrsko formo, železno logiko in globoki smisel. Ali tako mojstrujemo prirodo, mojstrujemo življenje: ker smo kratkovidni, krivimo njega in ker ne razumemo, nazivamo njega konfuznim avtorjem. A glavno, mislim, mu očitam pomanjkanje dobrega okusa in estetike — kakor da bi moral ta večni mojster znati sive zahteve krasote naših šolskih knjig in kameleonove diktate naših efemernih kritik!

Pomanjkanje dobrega okusa in estetike sem očital življenju, to je, ko sem dobil nepričakovano Vlastino pismo: da je v Celetni ulici v slani-

narski trgovini prodajalničarka! Lep roman! Junakinja prodava suho meso, salame in klobase za pultom! In pisala mi je, naj bi prišel k deseti uri, ko zapirajo, da mi ima povedati mnogo, mnogo. — Bil sem tam že ob devetih, šel v jedilnico in Vlasta mi je prinesla naročene parke. In pripovedovala mi je, da je morala oditi domov v nekako vas za Chru-dimom, da je bila pri sorodnikih, da bi prišla k sebi...

Da bi prišla k sebi — ta beseda me je pomirila... Las ni imela nič več pobarvanih, na obrazu ji ni ležala utrujenost prepihiti noči — bila je tako sveža v svoji mladosti, kakor breskov cvet. Ko so zaprli trgovino, sem jo spremljal na Vinohrade, kjer je imela najeto sobico. Čutil sem, da je srečna. Niti mi ni razjasnila, zakaj mi ni pisala, tudi je tega niti vprašal nisem. Poverila se mi je, da ji je tam zunaj dvoril mlad podučitelj; blažilo jo je to in pripovedovala mi je o njem jako obširno. Sploh je ta večer zopet vsa njena osebnost vzplamtela: izstopila je iz sebe nad normalno vsakdanjih reči, njene kret-

nje, pogledi in besede, vse je bilo intenzivno, v nekakem superlativu, ki zavaja in sili k občudovanju. Ali plamen ugasne, a normalna življenjska je tako siva in enakomerna...

Navdušeno sva se razšla in se drugi dan sestala vsakdanja, trezna, prozaična. Zopet sem jo spremljal. Tožila je, da je trudna, da so ljudje usiljivi in da suho meso in klobase smrdijo. Tolažil sem jo ali ta tolažba je bila medla in dolgočasna in vesel sem bil, ko smo prišli do vežnih vrat njene hiše.

Tako se je vlekle vrsta takih sivih dni... Po tožbah na sedanost so prihajali spomini na minule dni, na prejšnje življenje... vedno večkrat, vedno pogostejše... Čutil sem, da se to v njej kuha, tehta se, pripravnava, obsoja in pomiluje se sebe. Ali molčal sem, ker ni bilo besed in ker mi je postajalo to vse dolgočasno in zoperno.

A zopet je jeden večer vsplamtela. Odpovedala je namreč svojemu kruhodajalcu, slaniarju in dobila je mesto prodajalničarke sodeve vode; veselila se je premene in nove faze

ogorčenostjo zavrnili. V vrbnici je nastal znova grozen vihar. Vse vprek je vpilo: „Ven z imenom!“ Lovassy je povedal, da je bil ta gospod urednik nekega lista v Budimpešti, imenom Singer.

Posl. Toth je izjavil, da ti poskusi podkupljenja kažejo o brezprimernem pomanjkanju javne zavesti ter zahteval naj se izvoli odsek 15 članov, ki naj stvar preišče.

Posl. Olaj je izjavil, da je ves svet mnenja, da izhajajo podkupljenja od ministrskega predsednika ali od vlade. Pod Banffyjem se je korupcija začela ter jo sedaj ban nadaljuje.

Ministrski predsednik grof Khuen Hedervary je izjavil, da nima nič proti taki komisiji. Ustanovitev te komisije mora vendar ostati v mejah poslovnika.

Ko se je seja popoldne nadaljevala, je predlagal ministrski predsednik naj zbornica dovrši debato o vladnem programu ter začne razpravo o bud-getnem provizoriju. Opozicija je zagnala tak hrup, da ministrski predsednik ni mogel nadaljevati. Seja se je morala zopet prekiniti.

Ko se je seja nadaljevala, hotel je zopet govoriti ministrski predsednik. Opozicija je začela peti, kričati, razbi-jati s pokrovi ter klicati: „Živio banus!“ Končno je Khuen videl, da ne pride do besede ter je svoj predlog napisal na listek. Poslanca Molnar in Ratkay pa sta udrila k zapisnikarju ter mu hotela listek iztrgati. Nastal je pretep. Potem sta se zgrabila poslanca Fay in Feilitzsch. Končno je Fay iztrgal zapisnikarju Khuenov list ter ga raztrgal na kose. Vsled nastalega hrupa je moral predsednik četrtič prekiniti sejo.

Potem je sledila tajna seja, ker ni bilo mogoče galerije krotiti. Seja se je končala v najhujši razburjenosti. Razun nedoglednih političnih posledic bodeta še dva dvoboja med poslanci.

Knezu Ferdinandu se le maja prestol.

Poročalo se je, da je na Bol-garskem nastalo veliko gibanje proti knezu Ferdinandu in da je leta v strahu pred mogočimi dogodki zbe-žal v inozemstvo. Tem vessem se je tako s strani bolgarske vlade, kakor Koburžana samega z vso odločnostjo ugovarjalo. Kakor pa posnemamo iz raznih bolgarskih listov, je na teh poročilih vendar le nekaj resnice. Vsekakor so se pojavili v zadnji dobi na Bolgarskem zelo nevarni odnošaji, ki lahko postanejo še zelo opasni stališču kneza Ferdinanda. Vpliven in najbolj razširjen list »Mir«, ki izhaja v Sofiji, piše: »Knez Fer-dinand že dlje časa živi v velikem strahu. Dobiva namreč dan na dan celo množico brezimnih pisem, pol-nih raznih nevarnih groženj; preti se mu, da se bode knežji dvorec z dinamitom razstrelil v zrak, ako bi vlada stavila zapreke makedonski organizaciji in ako ne napove radi Makedonije vojske.« V jednom teh pisem je stalo: »Narod, kojega so

brezobrazni izdajalci in tuja kriva politika zarobili, hoče s svojo vojsko doseči popolno neodvisnost... Narod Te vpraša, knez, kam ga hočeš za-vesti?... Ti si glava izdajco... Svoje knežje pravice si odstopil v svojem stolnem mestu raznim tujim državam.« V drugem listu je pisano: »Domovina je v nevarnosti, rešite jo vsaj domačih izdajalcev — mini-strov... Ali nimate toliko poguma, da bi vodili našo izkušeno vojsko na pomoč našim dragim bojovníkom v Makedoniji ali da bi vsaj odstra-nili uradne izdajce, poklicali na krmilo domoljubno vladno in ž njo protestovali proti reformam v Make-doniji?« — Taka pisma paš niso dober znak, kažejo pa jasno, da so na Bolgarskem skrajno nezadovoljni s Koburžanom in njegovo sedanjo vlado in da prav lahko pride, ako se razmere v kratkem ne spremené, do kake katastrofe. To mnenje po-trjuje tudi predsednik bolgarskega sobranja, Cankov, ki se je v razgo-voru z dopisnikom francoskega lista »La Patrie« izrazil, da je Bolgar-ska na predvečer revolucije, ako se ne bode knez v najkrajšem času povrnil na staro pot Rusom pri jazne politike in spoštovanja zakonov in ustave. Čim se bode namreč na-rod prepričal, da vse zlo, koje ga sedaj tišči ob tla, izhaja od zgoraj, to je iz knežje palače, se ne bode strašil nastopiti tudi proti knezu samemu, kar bi pa za zna-čilo najskrajnejšo nevarnost za kono Ferdinanda Koburžana in za celo njegovo dinastijo. Cankov je eden najstarejših in naj-uglednejših politikov bolgarskih, ki je vedno v sreči in nesreči pošteno služil svoji domovini, torej ni dvoma, da je o dejanskih razmerah natančno in dobro poučen. Njemu se potem-takem že mora verjeti, da Ferdinand že zares koleba nad — propadom!

Politične vesti.

— Ruski car na Dunaju. Cesar je sprejel prvega tajnika ru-skega poslanstva v Išlo. Razgovar-jala sta se o obisku ruskega carja, ki pride letos v oktobru na Dunaj.

— Hrvaške grozovitosti. Bivši hrvaški poslanec dr. Potoč-njak, ki je že tri mesece v pre-iskovalnem zaporu, je izdal brošuro, v kateri opisuje svoje duševne muke in telesno trpinčenje v ječi. Brošura je bila seveda konfiscirana, z dr. Potočnjakom pa se od takrat še strožje postopa. Prepovedano mu je obiske sprejemati, pisati, brati in hrano od zunaj dobivati, tako da je njegovo življenje v resni nevar-nosti. Pred sodišče pa ga nočejo po-staviti.

— Razpust ogrskega dr-žavnega zbora? Grof Khuen-Hedervary je baje pripravljen, raz-pustiti državni zbor v ex lex stanju, ako ne dovoli indennitetne predloge. Tak sklep je sprejel ministrski svet. Grof Khuen le še čaka z razpustom

do gotovega termina. Pradlog o raz-oroženju obstrukcije je grof Khuen odklonil, ker opozicija zahteva, da se vlada zaveže glede vpeljave mad-jarskega poveljevanja v armadi.

— Poslanca proti volji volilcev. Hrvaška poslanka grof Bombelles in dr. Gaeranič sta dobila pismeno nezaupnico svo-jih volilcev s pozivom, naj mandata odložita. Grof Bombelles ima 180 volilcev, od teh mu je nezaupnico podpisalo 117 volilcev.

— Boris Sarafov v Av-striji. Policija v Zemunu je zve-dela, da je predsednik macedonskih odborov, Boris Sarafov, prekoratil avstro ogrsko mejo. Minister zuna-njih zadev je takoj obvestil vse ob-mejne straže, naj Sarafova zasledu-jejo, ga primejo ter o tem takoj ob-vestijo zunanje ministristvo.

— Germanizacija v Po-znanju. Naselbinska komisija je nakupila zadnji čas v Poznanju zem-ljišč za 30 milijonov mark. Cene zemljiščem so brezprimerno visoke in Poljaki prodajajo svojo zemljo drago ter jo drugje mnogo ceneje kupujejo.

— Obletnica smrti kralja Humberta se je proslavila včeraj v Rimu zelo slovesno. Društva, šol-ska mladina in meščani so šli v sprevedu z zastavami in godbo v Panteon, kjer je ministrski predse-dnik Zanardelli položil na kraljev grob krasen venec.

— Angleška zbornica je sprejela bruseljsko sladkorno kon-venccijo. Posl. Bowles je vprašal tr-govinskega ministra, ali hoče vlada prepovedati uvoz sladkorja iz Avstro-Ogrske, ako ta država ne spremeni do 1. septembra sladkornega za-kona.

Dopisi.

Iz Kamnika. Neizgovljivo dej-stvo je, da trori dobro izurjena godba eno privlačno silo, ki nad vse plago-dejno vpliva na človeško dušo. Kam-niški salonski orkester pač zasluži neomejeno priznanje za obili trud, poštrenovalno in vspešno delovanje ter lep umetniški užitek, kojega nam nudi s svojimi pogostimi koncerti. S tretjim koncertom, katerega je pri-redil v tukajšnjem zdravilišču prete-čeno nedeljo pa je nadkrilil naše nade, koje smo stavili vanj ob njega oživljenju. Deset izbranih točk, katere je povil v duhteč venec zaslužni di-rigent g. Vaniček, je pričalo o nje-govem finem okusu in priznani glas-beni izobrazbi. Povdarjati se mora, da se opazuje z vsakim nastopom viden napredek lepo se razvijajočega orkestra. Smelo že lahko sedaj v oči-gled krasnim vspehom trdimo, če bo-deta pogum in jaka volja vodilnih činiteljev tako vidno naraščala ter v dosednji slogi in vzajemnosti vzdr-ževala harmonično celoto sodelujočih članov in članic, utegnemo v dogled nem času doživeti še marsikako pre-senečenje. Sicer pa že danes lahko

ali nima mnogo glasu. Bila je to Vlasta... Nastopila je v rdeči obleki, na glavi rmeno pobarvane lase, po-stavila se je na odru v vojaško po-zituro in je pela kuplet z refrenom:

A on je husar
a ostrý paláš má,
na vraniku
pevně sedět zná.
Koni ovsá dá,
ke mně pospíchá,
vranika a mně
oba stejné miluje...

Refren je pel v drugič tudi večji del občinstva in Vlasta je, po vojaško korakajoč, salutirala... Ko je izpela, je vzela krožnik in je šla pobirat. A ko je prišla k meni, je povedila oči — nič več.

Potem je sela za mizo sodelujo-čih artistov k nekemu pegastemu mladiču, ki jo je takoj objel okrog pasu...

A še le po nekaj letih sem napisal iz tega dogodka svojo knjigo »Magdalena.«*)

*) Ta knjiga je izšla v slovenskem prevodu od A. Dermote v »Ljudski knjiž-nici« v Ljubljani in stoji 2 K.

pristevam kamniški salonski orke-ster med prve svoje vrste na deželi.

— Ni moj namen podrobneje ocenje-vati vseh točk sporeda s strogo umet-niškega stališča, ker v istini ne vem, kateri bi dal prednost bodisi glede glasbene vrednosti, bodisi glede pre-ciznega, gladkega izvajanja, zato se hočem omejiti samo na nekatere pice. — V obilem številu zbranemu občinstvu so zlasti prijali značilni ko-madi, kakor: »Pošta pride«, »Stara ura«, »Milin v logu« in »Tirolski dr-varji«, katere skladbe v pristno du-najskem žanru zložene že same na sebi nosijo pečat ljubkosti in šega vosti, ker so imitirani odmevi v prosti naravi se pojavljajočih glasov in sil. Onomatopoeitika v glasbi vzbuja v občinstvu vsikar efekt in je ohrani pri najboljši volji. — Parmove »Tri-glavske rože« so za glasbenika ne-precenljive vrednosti, saj so vendar z naših planin v glasbeni vrt presa-jene bujne cvetke, polne vonja in življenja, ki karakteristično osvetlju-jejo skladateljevo blago in živahnosti polno nravo. — Mogočno in vzhieno doni svatbena koračnica iz Mendel-sohnove opere »Sen poletne noči«, ako se svira s tako dovršenostjo, kot jo je prednašal salonski orkester. Ta točka, ki je bila neoporečno najbri-lantnejša celega sporeda, je vzbujala splošno pozornost in začudenje ter se morala vsled burnega odobravanja ponoviti. — Vaničekov potpouri »Fata morgana«, spričuje nenavadno nadar-jenost skladateljevo, od kojega smemo pričakovati še mnogo lepšega trajne vrednosti. Iz celega cikla milobno odseva čar čeških narodnih popevk v vsej njihovi priprostosti in prisrč-nosti, v njih se kristalizuje zlata češko-slovanska duša z vsemi njej lastnimi vrlinami. — Ouvertura k Zajčevi »Čarovnica boazifška« zahteva spriču svojih finés že celo izurjene igralce; a baš pri tej skladbi smo se uverili, da ume orkester premostiti vse težkoče z uprav neverjetno lah-koto. Gotovo si s takimi odličnimi pojavi pridobiva vedno več zaslonbe v občinstvu in krog naklonjenih mu prijateljev ter občudovalcev se širi.

— V omenjeni glede ritmike in di-namike mojstrsko zasnovani skladbi se mogočini akordi menjavajo z naj-nežnejšimi, vspavajočimi pianissimi, ki globoko pretrezajo poslušalca. Po pravici slove Iv. pl. Zajc kot duhovit glasben veleum, in ker prevečajo njegove kompozicije vseskozi slovan-ski motivi, so postale iste osobito slovanskim orkestrom neusahljiv vir glasbenih zakladov. — Ne manj za-hvalno se moramo izreči tudi o osta-lih točkah, katere vse je orkester s finim pointiranjem, zdaj rahločutno, zdaj z gromkim fortissimo proizvajal ter žel obilo priznanja in pohvale od strani prisotnega občinstva, vsled česar je bil prisiljen dodati več priljub-ljenih skladb, ki so bile, dasi starejše, istotako vredne soderuginje na sporedu stoječih. — Tujci, kateri so bili pri koncertu vrlo častno zastopani, go-tovo niso pričakovali, da skromno mestice hrani v sebi tako izvežban in številen glasbeni živelj, koji more s svojim nastopom naslajati še tako razvajane duhove v popolno zadovolj-nost najširših slojev. Orkestru odkri-tega srca čestitamo na tej krasno vspeli koncertni prireditvi, bodreč ga: »per aspera ad astra«. — R.

Z Bleda. Ker ni bil dopisnik v št. 171. vašega cenjenega lista glede letoviškega lista dobro informiran, ste naprošeni sledeče popraviti: Da se letoviški list že več let izdaja tako kakor ste poročali. Letos je le toliko razložka, da se vsak teden izdaja, kar je bilo preje le na 14 dni upel-jano. — Poročilo: Lawn tennis turnir na Bledu se ne začne pri baronu Zoisu ali Wöllingu, kakor se je po-ročalo. Dobe se pri teh gospodih po-jasnila v zadevi turnirja.

Iz Št. Jurja ob južni že-leznici. Veselica podružnice »Sv. Cirila in Metoda« obljubuje postati res zelo velika in impozantna, kakor kažejo vse priprave veselicega od-bora. Vsak odsek zase in vsi skupaj pridno delujejo. Vse roke so polne dela in skrbij, da se bode lahko nu-dila vsem in posameznikom posebej

vsakovrstna zabava v največji me-ri in raznovrstnejši obliki. Celjska okoliška in domača društva so prijavila svoj poset, mnoga svoje sodelovanje. Spored veselice je sledeči: 1. Ob dveh popoldan zboruje podružnica po običajnem sporedu. Na to se opozarja posebno domačini ter vsi oni, koji se mislijo tudi zborovanja udeležiti, da to store v najobilnejšem številu. 2. Ob treh prikorakajo celjska narodna društva s »Sokolom« in »Narodno godbo« na želju. Sprejem in pozdrav istih na mestu veselice pri »Čestnem Jožku«. 3. Ob štirih pričetek kon-certa, pri kojem nastopajo v določeni nem redu: »Narodna godba«, »Celjsko pevsko društvo«, »Delavsko pevsko društvo«, moški zbor, domača me-šan pevski in tamburaški zbor. — Po nekaterih koncertnih točkah — ob petih — nastopi »Sokol« z javno telovadbo. — Med veselico sploh skrbijo posebni odsek narodnih gospic in de-klet za mično zabavo. Na noge torej vse, katerim bje rodoljubno srce — Vsakemu Slovencu bodi 2. avgusta geslo: V Št. Jurij ob južni železnici hodi!

Odbor.

Katoliški uzori.

(Konec.)

Odkar je papeževa nezmotljivost postala dogma, od tedaj je vse pri-zadevanje cerkve osredotočeno na to, da zadobi tisto posvetno moč in veljavo, ki je logična konsekvencia papeževe nezmotljivosti.

Sklep rimskega koncila, s kate-rim je postala papeževa nezmotljivi-vost dogma, je vse evropske vlade skrajno neugodno presenetil. Gotovo bi bile tudi energično nastopile proti temu sklepu, da ni vso pozornost obračala nase francosko-nemška vojna.

Škofje so se podvrgli, da pre-predijo nov razkol, brez škofov pa je opozicija lajkov bila brez po-mena. Lajki je v katoliški cerkvi brezpraven. Sicer je nastal upor proti papeški avtoriteti — starokatolicizem — ali tistega vspeha ni imel, ki so ga pričakovali njegovi voditelji. Škofje so razglasili dogmo o pape-ževi nezmotljivosti in silili ljudi s terorizmom, da se morajo tej dogmi podvreči. Posledica te dogme so bile represalije, od strani različnih držav. Avstrija je odpovedala konkordat, Wirttemberška in Bavarska sta iz-javili, da ne dopustita, da bi pape-ževa nezmotljivost imela kak vpliv na javne razmere, Gladstone pa je proglasil papežovo nezmotljivost za posmeh vsaki pravi svobodi. Toda — cerkvi ni to dosti škodovalo, saj je s papeško nezmotljivostjo zadobila neomejeno oblast nad škofi in nad vso duhovščino in se s to armado lahko lotila boja za svoje — ideale.

Saveda, nekaj se je čedalje jas-neje kazalo, da je nezmotljivost vsa-kokratnega papeža v takem na-sprotju z dejstvi zgodovine in člo-veškim razumom, da je konflikt med cerkvijo in med znanostjo neizogib-en. Le psevdodoznanost more raču-nati s papeško nezmotljivostjo, ki mora naposled cerkvi nakopati na-sprotje vseh izobraženih ljudi.

Odkar je bila proglašena pape-ževa nezmotljivost, je imela cerkev prestati velike boje. V Nemčiji je imela kulturni boj, na Ogrskem je bil njen vpliv znamenito utesen, v Italiji je izgubila največji del svoje veljave, na Francoskem se bje zdaj kulturni boj, med Nemci v Avstriji se je začela nova reformacija, celo med najmanjšimi narodi je naletela na odpor.

Ta boj ni družega, kakor boj narodov za svobodo in neodvisnost od Rima. In trdno smo prepričani, da mora biti vpeh le ta, da se cer-kev zopet posveti svoji verski misliji in opusti rada ali nerada prizade-vanja za pridobitev posvetnega go-spodstva ali pa da propade, katere te eventualnosti se uresniči, tega ne more nihče reči, da pa klerikalizem ne zmaga, to je gotovo, to je brezdvomno.

Vsaka vera je nastala in živi od tega, da nihče ne more pojasniti velike ugank stvarstva. Dokler ta uganka ne bo rešena — in to ne bo najbrže nikdar, ker so meje naše zemlje tudi meje našega spoznanja — dotlej se bodo ljudje vedno zate-kali k tistim, pri katerih se lahko zavarujejo za vse, kar pride po smrti. Vsaka cerkev je v nekem smislu za-varovalnica za vedno izveličanje — in človek se mora s tem spoprijaz-niti, če ni dotična cerkev na škodo naroda, njegovega kulturnega, poli-tičnega in gospodarskega napredka.

Slovenci pripadamo tisoč let sem katoliški veri. Greh bi bilo, ko

Dalje v prilogi.

A enkrat sem njo in nekega tacega mladiča sledil. Zaprla je kiosk, prišla sta se pod ramo, korakala k nje-nemu stanovanju in izginila sta v veži oba...

Konec... konec... Šel sem domov.

Čemu to vse? sem si mislil. Pe-koča fizična bolečina me je trgala. Rehabilitacija, vrnitev k poštenemu življenju — kakšna neumnost! Mo-ralni prepoved — kje je bila napaka?

Ah, črveno jabolko ni nikdar več zdravo! Konec, konec... Ali nazadnje sem bil zadovoljen s tem...? Pre-nehajo naj ti dolgočasni sprehodi, ti dolgočasni pogovori; pala mi je iz vesti naloga, za katero prav za prav nisem imel dovolj sile. Pregledaval sem te dneve in zdlo se mi je, da nisem bil ogrnjen v plašč romano-vega junaka, ali moralizirajočega fili-stra. In zopet sem se spomnil in zardel sem od jeze pri tem, kako smešen moram pač biti tej mlečni puncu s tako preteklostjo, s takimi iskušnjami in s takimi željami v duši...

Se enkrat sem šel skrivaj okrog

kioska. Videl sem, da ima Vlasta zopet infamno svetlo pobarvane lase. Torej poslednja kapitola... Konec, v resnici konec...

Potem je prišlo od nje pismo. Obupano pismo. Da misli, da vem vse. Da je podla, da je nizka. Ali da naj je nikar ne pustim. Da naj pridem, da se mi izpove. A, ako ne pridem, da pojde tja, kjer sva se videla prvičkrat...

Vrgel sem pismo v peč in nisem šel nikamor.

A za nekoliko dni je prišlo drugo. Kratko in kategorično je pisala, da ako ne pridem danes ali jutri, bo pojutršnjem čisto gotovo v oni hiši.

Nisem šel. Slučajno sem pozneje zvedel, da je Vlasta v resnici tam. Imponiralo mi je, da je držala be-sedo, ali ostal sem hladan. V meni je bila ona mrtva že prej.

Po dveh letih sem sedel »U Nedvidki« na Perštyň. Šmidov šan-tan, ravno takrat sestavljen, se je na malem odru produciral. Šmid me je opozoril na novo šansonetko, drob-no, fletno, ki ima ravno nastopiti,

bi kdo hotel še na verskem polju delati razkol. Zato pa se omejujemo na to, da skušamo duhovščino, ker nebe delati za narodove koristi nego dela samo za politične koristi R. ma, spravi politično in socialno, kolikor je to potrebno, obdod sedanjost. In kakor doslej, delati bomo tudi v naprej, ker vidimo v tem spas naroda.

Idrijske drobtinice.

Se enkrat občina jednaka volilna pravica. Kadar govore naši mokači v občini jednaki volilni pravici, tedaj vedno porabijo to priliko, da primerjajo našo državo z Nemčijo in da kažejo na vspehe soc. demokratov v sosednji državi. Ali to primerjavo smejo postaviti le našim delavcem, ker vsak drug pameten človek bi se jim smejal. Avstrija je po pretežni večini poljedeljska, Nemčija pa obrtna dežela. In ako vzlic temu, da je v Nemčiji le malo kmetov in so še ti dosti bolj izobraženi od naših, torej ako vzlic temu, da je v Nemčiji delavcev odločno faktor, vendar prevladujejo konservativni (klerikalni) elementi, nas mora to le svariti in opominjati, kaj bi se zgodilo z našo kmetiško Avstrijo, ker so črni gospodje še vedno skoro neomejeni vladarji, ako bi se uvedla občina jednaka volilna pravica. Sklicevanje na dejstvo, da bi bila pri občini in jednaki volilni pravici samo jedna kurija, da bi vsak polnoleten državljan smel samo enkrat voliti in bi na ta način zmanjšal upliv meščanstva, ki sedaj voli v več kurijah, tudi to sklicevanje, da bi na ta način prišli delavci, recimo soc. demokrati do veljave, ne pomaga in ne drži v onih krajih, kjer ni niti delavcev niti soc. demokratov. Iz nič kaj napraviti je bilo mogoče le v dobi čudežev. Ako torej g. Kristan in Rinaldo trdita, da bo občina jednaka volilna pravica prinesla zmago soc. demokraciji, je to čisto navadno farbanje. Prevzetnost marsikoga predaleč zapelje.

Kakšna je Idrija? G. Kristan si domišljuje, da je v kratki dobi svoje bivanja v našem mestu napravil čudež: da je vničil naprednjake in klerikale. Kajti na zadnjem javnem shodu je zmagozono deklariral, da je bila Idrija nekdanj črna, sedaj pa rdeča. Napram temu se mi drzno dvomiti, da bi bil g. Kristan sploh koga pridobil na svojo mokaško stran, ki je bil prej ali naprednjak ali klerikalec. Istina je le to, da je g. Kristan se svojim hujšakojim nastopom boj poostiril. To nam zlasti dokazuje dejstvo, da nikdar in nikjer ne pove, koliko članov že šteje mokaška organizacija. Tudi na zadnjem shodu je večkrat povdarjal, da je v enem mesecu pristopilo v organizacijo čez 100 članov, toda ko bi se bil dvakrat skoro zagovoril, koliko je že vseh skupaj, se je raje v jezik ugriznil in prešel na drugo snov. Le zapomni si g. Kristan, da tistih par sto mož in ženic, ki vas hodijo poslušati, da ti še ne bodo premenili barve naši narodnonapredni Idriji, pa se makari postavite na glavo!

Kdo je plačan? Na zadnjem javnem shodu se je g. Kristan izrazil, kakor da bi bil jaz od gosp. župana plačan, da ga zagovarjam. Zato ga tukaj javno pozivljam, da ali dokaže svoje trditve, ali pa jo javno prekliče; sicer ga imenujem čisto navadnega lažnika in obrekovalca.

Fran Tavzes, cand. iur.

Dijaški spopad v Švicariji — pred sodiščem.

Včeraj se je torej pred c. kr. okrajno sodnijo izvršila kazenska razprava radi znanih brupnih dogodkov dne 6. julija v Švicariji. Sodil je g. tajnik Potrat. Poleg upravitelja državnega pravdnštva nastopil je takorek kot drugi državni pravdnik g. dr. Eger, ki je imel neprijeten nalog, rešiti in boriti se za čast zasebnih obtožiteljev c. kr. koncipista deželne vlade za Kranjsko g. Simma, jurista Erika Schmidta, sina telovadnega profesorja in nekega „zasebnika“ Henrika Čes-kota. Obtoženi pa so bili pravnik Žiga Vodušek in medicinar dr. Alfred Šerko in Gabor Hočevnar, ki so jih zagovarjali gg. dr. Ravnihar, dr. Novak in dr. Konrad Vodušek.

Predmet te razprave je bila ovadba g. Simme in njegovih tovarišev, ki se je skovala v pisarni dr. Egerja, kjer se omenjenim slovenskim visokošolcem očitalo vse mogoče in nemogoče surovosti, in ovadba, v kateri g. vladni koncipist Simma in dr. ovaja slovenske visokošolce ne samo radi razžaljenja svoje časti, marveč tudi radi javnih prestopkov, razžaljenja straže i. t. d., kar bi bila in kar jestvar policije in g. državnega pravdnika!

Najprvo so se zaslišali gg. obtoženci, ki so se v bistvu zagovarjali tako-le. Dne 6. t. m. v jutro po Prešernovi slavnosti se je napotila večja

slovenska družba iz „Narodne kavarne“ v Švicarijo na zajuterk. Ko pride ta družba, kjer je bilo nekaj dam, mimo kazine, začeta v kazinski verandi se-deča g. Simma in Erik Schmid, klicati proti družbi: „Na zidar, živjo“. Pri tem sta se ta dva gospodiča v svoji „gjinjenosti“ seveda prav ironično rogala in posmehovala mimoidočim Slovincem. Že ta čas je g. dr. Šerko stopil tja k njima na verando, g. Simmo malo potrkal na ramo in mu v ironičnih opazkah ukazal, naj bo miren in dostojen. No, pa stvar se je razvila drugače. Kajti komaj je omenjena slovenska družba dobro dospela v Švicarijo in stopila v desni vrtni paviljon, že so bili za njimi tudi g. Simma in Erik Schmid, ki sta — najbrž — med potjo dobila še tretjega junaka, namreč Henrika Zeschko-ta. In ta nemškutarski „collegium“ se spravi hitro na balkon, odkoder začnejo vsi trije prodajati svoja zijala proti družbi v paviljonu ter se jej porogljivo smejati. Potem ko še nekdo med njimi, če ravno g. Simma, to se ne ve, — zažvižga, vstane dr. Šerko, gre tja pred balkon in pravi: Sie, Herr Simma, kann ich hinauf kommen? Simma se odreže: „O ja, kommen Sie nur“. Nato se podajo dr. Šerko, Gabor Hočevnar, Žiga Vodušek in še dva ali trije drugi visokošolci na balkon, kjer je še vedno izzivala boja željna hajlovska trojica. Zato se dr. Šerko vstavi pred Simmo in mu razloži na njegovo vprašanje, kaj da hoče, da se smatra družba v paviljonu za provocirano po vedenju g. Simme in dr., da kaj takega absolutno ne trpi in ne bodo trpeli in po nekem mrmranju pristavi še: „Herr Simma, mir scheint, wir werden Sie wahrscheinlich hinauswerfen“. Dam Vaš pa še prej častno besedo, da Vaš mirni odhod ne bomo smatrali za strahopetnost, marveč za previdnost. Če pa ne marate takoj vsi vkup oditi in se odstraniti, štel bomo samo ena, dve, tri in po „tri“ Vas vse vkup porinemo iz balkona in iz sobe. Ker se pa g. Simmi ni zdelo umestno na mirni način umakniti se in ker je Erik Schmid začel renčati — „ich weiche nur der Brachialgewalt“ — in dvigati svoj „Heilstab“, začne dr. Šerko šteti in po zgovorjenem „tri“ so pač zleteli g. Simma, Schmid in Zeschko skozi vrata ven dol po stopnicah.

Slovenski visokošolci so se nato podali zopet v paviljon. A ker gospodje „venvrzenci“ še niso imeli dovolj in ker še niso mirovali in se tam pred hišo nadalje rogali in proti družbi impertinentno smejali, šlo je nekaj slovenskih visokošolcev zopet tja k njim ter jih pomirilo in potisnilo povsem iz Švicarije ven na cesto. Pri tem je Simma je še enkrat pokazal svojo junaštvo, stopil tja pred Slovence in dejal: „Ja, ist denn in dieser Gesellschaft kein Mensch, der sich zu stellen wagt“. In hitro je dobil nato krepak odgovor, nakar so vsi trije provokatorji seveda na bolj ali manj rahel način morali zapustiti švicarijska tla. Še pred tem je Zeschko poslal natakario po policijo, ki je v teku prihitela na lice mesta in po svoji intervenciji poslala Simmo in njegova tovariša na magistrat, čez, naj gre do tja napraviti natančno ovadbo. Tako je bila ta rabuka končana. Zgodilo se ni nikomur nič hudega, le malo pomazani so bili gospodje Nemei in se je Erik Schmid menda na potu iz Švicarije proti gradu malo prevrnil ter napravil pri tem še — kot dodatek — prosto-voljni kozolec. Psokv slovenski visokošolci sploh niso rabili, le Schmid je tisti hip, ko je še v sobi začel mahati s palico in vpiti „Räuber, Gesindel“, dobil nekaj odgovora od g. Žige Voduška. — Tako so se zagovarjali obtoženci, ki so povsem možato in odkritosrečno priznali in obrazložili, kar so storili. Začelo se je dokazovanje. Zaslišani so bili redarji, o katerih trdi ovadba, da so bili od strani razžaljeni in napsovani. Toda nihče izmed redarjev ni mogel niti najmanjša besede ovadbe potrditi, marveč vsi so le izjavili, da so napravili red, ustavili prepir in kreg. Zaslišane so bile tudi natakarike kot priče. Pa tudi te niso mogle ničesar drugega povedati, nego da so slišale prepir in ropot in da so gospodje izzivalci imeli malo pomazane obleke.

S tem je bilo dokazovanje končano, ker je g. sodnik vzpričo priznanja obtožencev odklonil dokaz po zaslišanju Simme in obeh drugih zasebnih obtožiteljev kot prič. — Državnega pravdnštva upravitelj je vzdrževal svoje predloge.

Nato je g. dr. Eger predlagal, da naj se obtoženci obsodijo zavaljo 10 ali še več kaznivih dejanj, katera je spravlil v nekako tabelo in je narekaval na zapisnik. Po teh Egerjevih specifikacijah so se pričeli zagovori. Prvi se je oglašil g. dr. Konrad Vodušek, ki je govoril nekako takole:

Visoko sodišče! Pred vsem izjavljam, da ne mislim govoriti tako suboparno, kakor moj prečastiti g. predgovornik, marveč spustiti se hočem malo bolj v podrobnosti in zanimivosti današnjega kazenskega slučaja, to pa tem bolj, ker se je razprava hitreje,

kakor smo mislili, končala. Vse pa, kar bom govoril, storil bom edino kot z a-govornik svojega brata Žige Voduška. — Visoko sodišče! Vsakdo izmed nas, ki je količnik užival dijaška leta, doživel je semterje tudi kako dijaško rabuko. To si mora vsak priznati. Ravno tako pa ve tudi sleherni med nami, da se je vsaka taka rabuka kaj hitro, mogoče še hitreje nego se je pripetila, poravnala in skončala na dijaški modus in da se ni privlekla pred sodišče, kamor tudi ne spada, dasi se je zgodilo danes od strani gg. tožiteljev. Jaz n. pr. prav natanko vem od današnjega c. kr. deželnovaldnega koncipista Simme, ki je užival na Dunaju sladkosti dijaških let, da je tudi on večkrat prišel v interesantne in kritične momente in da je po končani tej ali oni rabuki skoro gotovo pokleknil na tla in s povzdignjenimi rokami hvalil, da se je vse tako tiho in mirno in brez g. drž. pravnika izteklo. No, pa pustimo to. Vse to počiva sedaj že v grobu preteklosti, zato ne govorimo več o tem.

Prav tako in prav tako nedolžna, kakor so vse dijaške rabuke, pa je bila tudi ta-le dogodbica v Švicariji. Kje pa se je pravzaprav pričela ta vojvka? Visoko sodišče je slišalo, da se je iz-zivanje od strani gg. Simme in njihovih tovarišev pričelo že pred kazino. V tisti noči se je namreč izvršila v „Zvezdi“ prelepa Prešernova slavnost, ki se je obnesla sijajnejše in lepše nego si je to mogel predstavljati najmanj zagrizeni ljubljanski Nemei. Pa tudi v tem oziru se z veseljem spominjamo na to čarobno noč, ker so se pri tej priliki pustili od naše strani ljubljanski Nemei v najlepšem miru, nekako tako, kakor se pušča po navadi neka znana stvar na cesti. Za Nemece pa je bila ta slavnost soveda „noxx irae“. In ker se od nas ni dala nobena prilika k čisto nepotrebnim, če tudi od Nemecev hudo zaželenim nastopom, so pa Nemei sami začeli. In zato so se izvršili tisti danes popisani napadi in zato je ta lepi trifolij, ki danes nastopa kot krvavo žaljen tožnik, tam pred kazino tako nesramno napadel slovenske dame in celo slovensko družbo. Tisti nemški gospodje so imeli najbrž tudi kako svojo slavnost, ki jih je malo čez mero razvnela. Bili pa so na vsak način jako krvoločni, tako da jim to izzivanje pred kazino ni zadostovalo in da so jo ubrali za slovensko družbo naravnost v Švicarijo in komaj kakih 10 minut pozneje nastanili in nastlali se na balkon. Tam so se začeli zopet norčevati, rogati in konečno celo zviziati. S tem je bilo dano znamenje k tistim nastopom in neprijetnostim, kateri so se pripetili vsled tega g. Simmi in njegovim sodelovateljem. Saj dandanes še vendar vladajo take razmere pri nas v Ljubljani, da se noben Slovenec, najmanj pa kak zaveden slovenski visokošolac v Ljubljani, v Švicariji doli iz balkona ne pusti izzivati in izsmehovati od takih obrazov, kakoršne je morala gledati v jutro dne 6. julija t. l. mirna slovenska družba!

Na to v kratkem naslika govornik ves položaj in vse dogodke, ki so se na to pričeli v Švicariji in se pri tem sklicuje na obširne in odkritosrečne zagovore obtožencev in pravi, da je morala pač ta bojaželjna trojica konečno ko na nikak način ni hotela dati miru, ven iz Švicarije, če tudi je poklicala redarsko pomoč!

No in sedaj, nadaljuje govornik, pa vzemimo v roke to-le ovadbo! Kake surovosti in kake podlosti so nagromadili ti ljudje v ta hudodelski spis. Vseh različnih izmišljotin kar mrgoli v njej in priznati moramo, da bi kako tako insinucijo z najmirnejšim srcem čitali in gledali v „Grazer Tagblatt-u“ ali kje drugje.

Da se je pa taka ovadba predložila in prinesla k sodišču, to pa je naravnost — škandal in sicer prav velik škandal. To povdarjam z vsem akcentom in pravim, da je še večji škandal, da se je rodila ta ovadba v pisarni ljubljanskega odvetnika.

Visoko sodišče! Obtožence Žiga Vodušek je prav iz srca rad priznaval, da je g. Schmid postregel z nekimi psokvami. Kar je rekel, je rekel in sicer v momentu, ko je g. Schmid začel po „hajlovski“ renčati in vihteti svojo gorjačo. In le g. Hočevnarju se ima ta Schmid zahvaliti, da se je preprečila kaka hujša nepravilika; ker on mu je prestregel roko in ustavil udarec. Ker pa se je zahvalil z „Gesindelnom“ dobil je svojega „šufta“ na hrbet in ta sedi, če prav bo danes Žig V. zadela ostrost kazenskega zakona. Vse druge ovadbe pa so prazna slama, katero bodo tožitelji zopet lepo poppravili in odnesli danes „rebus in factis“ domov.

Kar se tiče vsega tega grozenja in hudega ravnanja, naj le visoko sodišče pomisli, da je g. dr. Šerko postavil g. Simmo pred alternativo, da naj gre zlepa, sicer bo zgrda treba odriniti. Obrnil se je nanj, ker ga je smatral za tisti faktor, ki naj bi pomiril razburjena svoja tovariša ter jih seboj vred spravil s pozorišča. Ker pa vse vkup ni nič izdalo, prešli so svoje

plačilo in — šli. Vsakega dijaka vežejo dandanes še vedno tudi dijaške postavice. Te postavice obstajale bodo tudi dalje, če prav so jih današnji obtožitelji kruto prekršili, nastopivši kot ova-duhi ne samo radi razžaljenja svoje lastne časti, marveč tudi glede drugih stvari, ki jih prav nič ne brigajo. Tudi mi bi bili lahko nastopili to isto pot. Pa je do danes nismo hoteli, če prav imamo vse drugačna sredstva v rokah, s katerimi lahko zabobnamo. Do danes smatrali smo vse to kot dijaško rabuko, od danes naprej pa bomo tudi mi ubrali druge strune, ker se morajo jenjati vsi obziri.

Sploh pa je vsa ta zadeva produkt zadnjih časov v Ljubljani. Tista megla, ki je dolgo časa ležala na „ljubljanskem“ razmerju med nami in med Nemei, se je jela umikati. Seveda se bodo pri tem Nemei in hajlovcem peruti močno in krepko postregle. To menda čutijo. In zaradi tega pa v zadnjih časih vpijejo v svojih časniških glasilih prav tako, kakor da bi jim mi Slovenci že drli kožo. In zaradi tega spuščajo v svet in pred sodnijo take ovadbe, kakor je ovadba g. Simme in dr. Le tako naprej! Na ta način bomo najhitreje pri koncu in mi Slovenci kmalu ne bomo imeli drugega izraza za počenje ljubljanskih Nemecev in za njihove podle denunciacije kakor besedico: „pfui“, s katero tudi jaz danes končam.

Ker je bila današnja razprava tako rekoč nekaka „reductio ad absurdum“ dr. Egerjeve ovadbe, predlagam, da se z ozirom na veliki broj olajšalnih okoliščin obsodijo obtoženci tega, kar so priznali in kar se smatra za kaznjivo!

Za njim je govoril g. dr. Ravnihar. Tudi njegov odločni in krepki govor bi radi prinesli v celoti. Povdariti pa moramo na vsak način nekaj njegovih besedij. Dejal je, da je ta ovadba nekaj povsem novega. Če bi se tak princip hotel uveljaviti n. pr. na Dunaju ali v Gradcu, bi se morala ustanoviti tamkaj posebna okrajna sodišča, ki bi imela dan na dan od zore do mraka posla čez glavo. Zato so današnji tožniki zelo smešni.

Ljubljanska policija je smatrala vso to afero za dijaški „ulk“ in pač nevredno, da bi se spravljala pred sodišče. Ljubljanska policija ima pač drugega posla dovolj. Pri vsem tem pa še vendar ne rabi kake substitucije ali kake pomoči od strani nemških odvetnikov in deželnovaldnih koncipistov a la Simma. Če se ravno g. Simma sklicuje na to, da so časniki hitro prinesli ves ta dogodek, naj se pogovori o tem s časniki samimi. Obtoženci nimajo s temi noticami prav nobenega stika in bi tudi do danes molčali in drugače stvar popisoval, kakor so to ravno glede g. Simme že storili, če bi se stvar ne vlačila pred sodnijo. Danes pa naj pride resnica na dan in v javnost. In javnost naj sodi te kolegijalne hajlovske dijake, če delajo glede svojih kolegov ovadbe radi javnih in ne zasebnih deliktov. Na to je govornik govoril še o krivdi g. dr. Šerkota in opozarjal sodišče na vse, kar se pri presoji ne sme prezreti.

Za njim se je oglašil še g. dr. Novak. Tudi on je z vso odločnostjo zavednega zagovornika utemeljeval — smešnost ovaduških tožnikov. Dejal je, da Slovenci danes prav gotovo ne bodo s težkim srcem odšli iz sodne dvorane, če tudi bodo obtoženci obsojeni. Pač pa se bodo lahko smejali tožnikom, ker se hujše niso mogli maščevati nego s svojo ovadbo, ki je danes zletela prav imenito — v vodo. Kolikokrat se je slovenskim visokošolcem v Gradcu ali na Dunaju pri petilo še vse kaj hujšega. In vendar, ne enkrat niso prijeli za pero in ne enkrat niso pisali kake ovadbe, še manj pa take surovosti, kakor jih obsega ta-le današnja ovadba. Le radovedni smo, če bodo tožniki oziroma gosp. deželnovaldni koncipist Simma imeli pogum preklcati v javnosti vse, kar so si izmislili glede obtožencev, in povdariti se mora, da so tožniki izzivali tudi slovenske dame, ki so tudi po internacionalnih pojmihi in predpisih izven in zunaj kroga napadov. Zakaj pa so šli ti danes tako užaljeni tožniki sploh v Švicarijo? Kaj je neslo tja g. Simmo? Saj se vendar hitro stakne, če se tako zelo išče! Zgodilo se je potem, kar se v takem slučaju sploh le da pričakovati, in kar so ti ljudje spekli, to naj sedaj tudi pojedo!

Po nekkih kratkih opazkah g. dr. Egerja oglašil se je k besedi konečno tudi Simma. Sodišče mu je dalo besedo in ob splošnem začudenju se je začel ta junak obračati proti gg. zagovornikom. Govoril in besedičil je tudi nekaj o „Freund ali Freund der slovenischen Kreise“, kar se pa ni dalo vse prav dobro razumeti. Tudi je dejal, da se ga je danes napadlo itd. G. sodnik ga je opozoril, naj konča in stavi svoje predloge. A ker je Simma vedno še govoril in govoril, pomagal si je g. sodnik s tem, da je vstal in izjavil, da se sedaj razglasi sodba.

To se je tudi zgodilo. Obtoženci so bili sicer obsojeni na primerne de-

narne globe in sicer vsled tistih besedij in dejanj, katere smo prav radi in s pogumom pripoznali. Oproščeni pa so bili glede vseh tistih razžaljenj časti, katere so izmisljene v ovadbi, in oproščeni so bili tudi glede vseh javnih prestopkov po §§ 312, 314, 431 k. z., katere so jim tožniki hoteli z vso silo — zoper voljo ljubljanske policije — imputirati.

Tako se je izvršila in skončala ta zanimiva razprava. Naj jo le prečita vsakdo, ki je kaj čul o vseh tistih vesteh, katere so razširjali ljubljanski hajlovci po Ljubljani in po grških listih. In vsakdo mora nam priznati, da so večerajšnji tožniki rešili — recimo — samo eno polovico — svojih časti. In še ta je po naših mislih — težko priborena in drago pridobljena.

Dnevne vesti.

V Ljubljani. 30. julija.

— **Osebnosti.** Dr. Ernest Dereani, ki se je meseca aprila povrnil iz Berlina, kjer je proučeval več časa nesne, glrove, ušesne in očesne bolezni, je bil imenovan na graški kliniki asistentom pri profesorju Dimmerju za česne bolezni — **Šolsko nadzorstvo.** Kakor čujemo, prevzame novi deželni šolski nadzornik g. Levec nadzorstvo ljudskih šol, deželni šolski nadzornik g. Hubad pa nadzorstvo srednjih šol. Na Štajerskem je sistemizirano novo mesto deželnega šolskega nadzornika, in sicer za slovenske ljudske šole. Na to mesto pride deželni šolski nadzornik gosp. Končnik.

— **Kako in s čim se zidajo škofovi zavodi?** Poroča se nam: Vse mogoče se je že ugibal, bo li zamogel ljubljanski gospod knezoškof dozdajati svoje zavode, ali ne. Uganka je sedaj vsaj zame popolnoma rešena in sicer po naključni ugodno za Prevziščenega.

— Vozil sem se te dni iz Ljubljane v Radovljico. V Medvodah prisedeta v vagon dva „gospoda“ — skoro gotovo sta bila pri „Prevziščenemu“ ter začeta v navzočnosti moji — oblečen sem bil kot turist in pazno čital neki cenik tržaške slovenske firme, za nju dva gotovo agent — v cerkveni latinščini sledeči razgovor: A: »Koliko si pa že ti poslal za te — scilicet škofove — zavode?« B: »Skoro nič, farani ne dajo, so revni, jaz pa tudi ne morem — ego autem non possum.« — A: »Ali nimaš zadosti maš?« B: »Kaj še, drugi župniki pošljejo denar za maše a goldinar v Ljubljano gg. frančiškanom ali pa v semenišče, ti jih bero a 80 krajcarjev, škof pa dobi ostalih 20 kr.« A: »Ti le maš ne znaš dobiti; čemu imaš pa prižnico? Glej! jaz sem lansko leto napravil sveti misijon; naprosil gg. očete, da so posebno povdarjali, koliko trpe spokorjeni grešniki v vicah, koliko dobrega so dolžni živeči kristijani darovati za duše v vicah, kaka dobra dela stori oni, ki da za eno ali več svetih maš v ta namen; da pod grehom je zavezan to storiti vsakdo, ki si zamore vsaj v teku enega meseca pritrpati te krajcarje.« Mesto vina pije vodo in ne boste goreli v vicah, govoril je pater. Sedaj imam plačanih maš več ko zadosti. Vsako nedeljo lahko berem plačano mašo zraven obligatne maše za farane. Vidiš s tem sem se škofu priporočal, dajem mu in mu bom dajal brez lastne škode mesečno 10 kron.« B: »Jaz bi tega ne storil, če bi imel še toliko plačanih maš. Maše ob nedeljah se morajo brati le za farane, vsaka druga intencija je izključena; tako sem se učil za časa Pogačarja in tako bom delal, z mašami pa barantal ne bom. To bi pomenjalo čase pred Lutrom.« A: »Kakor ti drago, boš sedel pa še dolgo v hribih.« B: »Če tudi, pa vsaj z mirno vestjo.« Toliko je bilo pogovora in vendar dovolj. Toraj gospodje župniki beró vex offio mašo za farane, obenem pa si dajo plačati mašo za umrlega, opravijo intencijo, goldinar se ima poslati za škofove zavode in to po škofovem navodilu, ali bolj domače rečeno — prava dovoljena kupčija z mašami. Živio časi, Luter Martina! »Slovenec« — daj popra-

vek! Starejši gospod bil je občasno-
štovan župnik na Gorenjskem.

H.

— **Umrl** je na Ponikvi ob
južni železnici profesor ljubljanskega
učiteljskega Viljem Hallada v sta-
rosti 47 let.

— **V bolnici umrl** je včeraj
ces. kr. davčni pristav Feliks Le-
nassi iz Postojne.

— **Iz Šiške:** K slavnosti 25
letnice šišenske čitalnice, v nedeljo,
2. t. m., korakajo oglašena društva
in ona, ki se morda še oglašajo, z
godbo od »Narodnega doma« točoo
ob 3/3 popoldne. Ona društva, ki
se hočejo pridružiti skupnemu od-
hodu, naj se blagovolijo pravočasno
zbrati v »Narod. domu«.

— **Slovenskim visokošol-
cem!** Akad. fer. društvo »Adrija«
priredi dne 8. avgusta 1903 velik
ljudski shod v Gorici v prilog slo-
univerzi v Ljubljani, slov. gimnaziji
in javni slov. ljudski šoli v Gorici.
Slov. dijaštvo je v vprašanju slov.
univerze nastopalo vedno kompaktno;
zato pozivljemo vse slov. visokošolce,
da se udeležijo omenjenega shoda.
Ker se boje da razpravljajo razven
vseučiliškega vprašanja tudi o slo-
venskem šolstvu na Goriškem, bodo
imelo ravno izvangoriško dijaštvo
priliko, spoznati našo burbo in naj-
novejše kulturne potrebe. Natanč-
nejši vsopred shoda objavimo pri-
hodnjaj.

— **„Plezzo (Flitsch)“.** Raz-
pisano je mesto okrajnega sodnika
v Bovecu. Ta razpis je oglašen v
uradnem »Osservatore« samo v la-
škem jeziku. Bovec se imenuje —
»Plezzo«, v oklepaj pa je pridano
»Flitsch« — o Bovecu pa ni duha ne
sluha. In vendar je Bovec le Bovec
ter središče slovenskega sodnega
okraja. Okrožna sodnija, katere pred-
sedstvo razpisuje to mesto, je na
pravila s takim oglašom nov škan-
dal ter nas zopet udarila z laščino.
To je demonstracija, ki vzbuja ogor-
čenje, in proti takemu postopanju
javno protestujemo ter zahtevamo,
da se spoštuje naš jezik na naših
tleh. Kakor čujemo, pojde proti ta-
kemu nečuvnemu preziranju slov.
jezika protest tudi iz Boveca samega
na višjo sodnijo in na ministrstvo.
Za vsako reč se moramo posebej
boriti, za vsak kosček pravice našega
jezika se moramo bojevati z višjimi
inštančami. Povejte nam, ali je to
škandal ali ne?

— **Nove razglednice.** V
trgovini gosp. Vasa Petričiča se
dobe nove jako lično narejene raz-
glednice — nabaja se na njih po-
snetek »Slov. Naroda«.

— **V Dolenjah na Gorenj-
skem** je umrla 22. t. m. vzorgo-
spodinja Meta Andrejka, mati rit-
nostrja pl. Andrejke, v 85 letu svoje
starosti. Naj ji bo lahka zemlja!

— **Iz Gradca** se nam poroča,
da je tam v starosti 78 let umrl
vpokojeni ravnatelj prisilne delav-
nice v Messendorfu gosp. Vinko
Skodlar. Pokojnik je bil rodom iz
Črncmlja. Do l. 1870 je služboval v
ljubljanški kaznilnici, potem pa pri-
šel v Messendorf za ravnatelja. Tudi
v tujini se je vedno zavedal, da je
Slovenec in se vedno zavzemal za
slovensko stvar.

— **Boj med orožnikom in
ciganom.** Orožniški stražmešter
Košar iz Zidanega mosta je zasle-
doval z drugim orožnikom tri dni
nekega velikega cigana, ki je v dru-
žbi z mlado ciganko kradel po Do-
lenjskem in Spod. Štajerskem. Dne
23. t. m. sta končno orožnika zasle-
dila cigansko dvojico v gozdu Lisišču
pri Pilštanju. Dočim je mlajši orož-
nik držal ciganko, letil se je straž-
mešter Košar cigana. Cigan pa se
je uprl ter zabodel večkrat straž-
meštra z nožem. Boj je bil silen, ker
je bil cigan izvanredno močan. Kon-
čno sta se oba s stražmeštom krepko
oklenjena prekucnila preko precej
visoke skale, kjer je stražmešter ne-
zavesten obležal, a cigan se ga je
trdno držal ter ga davil. Sedaj je
drugi orožnik pustil ciganko ter pri-
hiti stražmeštru na pomoč. Zabodel
je cigana dvakrat v nogo, potem pa
se trudil, da stražmeštra oživi, kar
se mu je šele čez dalje časa posre-
čilo. Med tem pa sta cigan in ciganka
ušla. Šele drugi dan so drugi orož-
niki vjeli cigansko dvojico. Straž-
meštra Košarja so prepeljali hudo
ranjenega v garnizijsko bolnico v
Maribor.

— **Tatinska družba sko-
čila iz vlaka.** Po Koroškem in Sp.
Štajerskem se klati že dje časa šest
mož brejoča tatinska družba, ki jo
vodi neki Jurij Schulling. Pred nekaj
dnevi se je ta družba peljala z želez-
nico. Še med vožnjo je morala dobiti
obvestilo, da ji je v St. Petru priprav-
ljen primeren sprejem po orožnikih,
vsled česar so tatovi še med vožnjo
poskočili iz vlaka in pobegnili čez hribe
na Štajersko.

— **V tujini ponesrečil.** Pre-
mogar Ivan Potočnik iz Leskovic

je v nedeljo v Fohnsderfu v neki
gostilni igral na harmoniko v slovo
v Ameriko odhajajočim delavcem.
Zvečer je Potočnik zapustil družbo,
rekši, da pojde tudi on v Ameriko.
Na stopnicah je padel in se — ubil.
Zapustil je vdovo in četrto nepre-
skrbljenih otrok.

— **Roparski napad.** Dne
27. t. m. je zidar Alojzij Gabelle iz
Tolmeza pri Vidmu napadel nekega
Franca Eržena iz Gorič pri Smled-
niku, ga udaril s kamnom po glavi
in ga hotel oropati, a je bil še prave
časno preigan.

— **Samomor mežnarja.**
Bivši mežnar Absätter v Svodni pri
Šoštanju je legel pod velenjski vlak,
ki ga je na mestu usmrtil.

— **V Žalcu** je ubilo bruno pri
stavbi novega hleva posestnico Fleis-
vulgo Šantl. Tudi njen 5 letni otrok
je težko ranjen.

— **Ubeglega kaznjence**
Franca Repeta, ki je ušel iz Mari-
bora, je prijel v vasi Čošnjice orož-
niški vedja g. Jereb iz Železnikov.

— **Prihodnja javna vinska
pokušnja v tukajšnji deželni
kleti pod kavarno „Europa“**
bo v soboto, dne 1. avgusta, ob 8
uri zvečer. Pri tej priliki se bodo
razdelili narečeni in preostali steri-
lizatorji, to so priprave za odpravo
kana na vinu, ter se bodo obenem
prodalo po primerini ceni 70 litrov
zelenega, t. j. fino, belo, buteljsko vino,
in 120 litrov prav dobrega rdečega
cvetka s krskega okraja. Licitacija
se prične ob 3/9 uri. — Preskrb-
ljeno bo tudi z miznimi jedili.

— **Izpred sodišča.** Kazen-
ske obravnave pri tukajšnjem dežel-
nem sodišču: 1) Na 3 tedne ječe je
bil obsojen Ivan Kleindienst, posest-
nik na Brezjah, ker je svojo mater
Marijo, dne 4. rožnika t. l. v prepiru
z roko sunil od sebe tako, da je pri-
letela s čelom na duri in se lahko
poškodovala. — 2) Anton Rehberger,
kočarjev sin v Bobovku je dne 14.
rožnika t. l. v Spodnjih Tenetišah
blizu Primčičeve gostilne posestnika
Andreja Žagarja iz Primskovega z
nožem sunil na desno stran brade
in pod levo ključnico iz jeze, ker ga
ni pustil Žagar prisesti na itak že
polni voz, na to je pa še poleg sto-
ječega fanta Antona Zormanca brez
povoda z nožem ranil na levi kol-
nici. Rehberger se zagovarja s po-
polno pijanostjo; sodišče ga je na
eno leto težke ječe obsodilo. — 3)
Janez Peterca, po domače Rtač, hla-
pec v Dobu je imel zvečer 9. vel.
travnja prepir z zaborškimi fanti, in
ko so se ti proti jutru okoli treh
vračali iz Vidma skoz vas Dob domu,
skočil je Peterca oborožen z gnoj-
nimi vilami na Franceta Klemenčiča
ter ga udaril po glavi, na kar je
zbežal; obsojen je bil na 2 meseca
ječe. — 4) Gostinja Marija Brezar v
Dvorjah je zvečer 6. vel. travnja
med tem ko je kuhala večerjo za
Bergantove, pustila teh enoletnega
sinčka Janezka brez nadzorstva na
ognjišču sedeti, mesto da bi kot na-
jeta pestunja pazila na otroka. V
njeni navzočnosti se je dete prekuc-
nilo v vrelo kašo, in se tako opeklo,
da je čez 2 dni v ljubljanski bolnici
umrlo. Sodišče je Marijo Brezar za
radi pregreška zoper varnosti živ-
ljenja na 14 dni strogega zapora ob-
sodilo.

— **Nezgodna na Rimski
cesti.** Hlapca Feliks Košan in Ivan
Logar, oba v službi pri Kantzu na
Rimski cesti št. 16, pripeljala sta
včeraj ob 4. uri popoldne s parom
konj voz sena z Viča domov. Hlapca
sedela sta oba na vozu. Vozil je Iv.
Logar. Pred Kantzovo hišo zapeljal
je Logar h kraju ceste, da bi ložje
zavil in zapeljal na dvorišče. Ker pa
cesta nekoliko visi, se je voz zvrnil
in oba hlapca sta padla z voza na
hodnik. Logar se je poškodoval na
desni roki in na nogi, Košan pa je
padel s tako silo na glavo, da se mu
je kri vili iz ust, nosa in ušes in je
obležal nezavesten na mestu. Prepe-
ljali so ga z rešilnim vozom v de-
želno bolnico, kjer se pa danes že
bolje počuti in ima upanje, da ozdravi.

— **S koso nogo prerezal.**
V Dobu v kamniškem okraju je dijak
Viktor Levec kosil travo in pri tem
s koso zadel blizu njega stoječega
15letnega Franceta Stareta ter ga v
desno nogo vrezal. Poškodovanca so
prepeljali v deželno bolnico.

— **Štiri steklenice likerja
ukradel** je neznan tat kantinerki
Emiliji Poppovi v brambovski vojaš-
nici iz zaboja v kleti.

— **Z drevesa padel** je vče-
raj Franc Vesel, 15 let star, kajzarjev
sin v Dolenji vasi v kočevskem okraju
in si zlomil levo roko.

— **Za kruhom.** Danes ponoči
se je odpeljalo na Nemško iskat dela
65 Hrvatov.

— **V Ameriko** se je odpeljalo
danes ponoči z južnega kolodvora
10 oseb.

— **Najdeno.** Sprevodnik Franc
Zajo, stanujoč na Sv. Petra cesti št. 52,
je našel včeraj popoldne v Latter-

manovem drevoredu zlat prstan z
zelenim kamnom. — Našlo se je dva
metra blaga na Rudolfovi cesti. Kdor
ga je izgubil naj se oglasi pri Ivanu
Rakovcu na Rudolfovi cesti št. 18.

— **Najnovejše novice.** Tur-
ška cenzura. V Carigradu sta
bila obsojena posestnika dveh najve-
čjih hotelov vsak v enoletno ječo, ker
sta imela na mizah časopise, ki so na
Turškem prepovedani. — Stavba se
je podrla Pri prezidavanju hotela
»krone« v Opavi se je podrla trina-
stropna zgradba ter ubila neko šetajočo
gospo, tri delavce pa smrtno ranila.

— **Petrolejski vrelci** gorijo v
Balahani pri Bakuju. Dosedaj
je zgorelo 50 vrelcev, požar pa še
divja. — **Dvojni umor.** V zaporih
okrajnega sodišča v Siklošu pri So-
pronu je jetnik Bodo z žepnim nožem
zaklal svoja sodruga Jasmorskega in
Hollo. — **Dve ladji** sta se po-
topili na inozemskem obrežju s celo
posadko. Na eni ladji je bilo razun
kapitana še 16 mož. — **Cesarjev**
dar. Cesar je obdaril neko Weinber-
ger v Linen, ki ima dvanajst sinov, ki
so bili vsi vojaki ter tvorijo sedaj svojo
godbo, z zlato verižico z dvanajstimi
dvojimi cekini in z zlatim, z demanti
posejanim križem. Sinovi so priredili
cesarju v Braunau s svojo godbo
podoknico. — **Björnson** je dobil za
svoje 70letnico daril v znesku 21.000
K. Ves znesek je poklonil ljudskemu
šolstvu. — **Vojaske žrtve** v Bi-
leku. »Magyar Hirlap« je priobčil
pismo puškarja Vogla iz Bileke, vsled
katerega je pri znani vojaški vaji
umrlo 24 vojakov, dva vojaka sta
zblaznela, 200 vojakov pa je bolnih.

— **O kralju Petru I.** pripove-
duje znani slikar Vlaho Bukovac, ki
je bil poklican v Belgrad, da slika
kralja, le hvalevredne lastnosti. Buko-
vac pravi: »Reči le morem, da je zelo
ljubezniv in izobražen mož, ki se mu
tako pozna, da je živel vedno v po-
krajinah moderne civilizacije. S svojo
okolico obuje kralj Peter svobodno in
neprisiljeno, brez najmanjše boječnosti.«
Bukovac je bil presenečen, ker je na-
šel Belgrad miren, kakor bi se ne bilo
ničesar zgodilo. Kralj je sedel pri slikarju
sedem dni po eno uro. Pri tem se je
z umetnikom ves čas živahno razgo-
varjal o raznovrstnih vprašanjih. Za
umetnost se je kralj dosedaj le malo
zanimal, pač pa pozna vsa socialna in
politična gibanja naše dobe kakor malo
kdo. V Zenevi je obiskoval celo anar-
histične seje ter je takrat tudi prevedel
Stuartovo knjigo »O svobodi« na srbs-
ki jezik. Kakor znano, je Bukovac
slikal tudi kralja Aleksandra in kraljico
Drago. Nekega dne je vprašal kralja
slikarja, kje sta imenovani sliki. Po
daljšem iskanju so ju našli v starem
konaku. Kralj je dolgo opazoval sliko,
potem pa se obrnil k slikarju rekoč:
»Ona je bila pravzaprav vendar le lepa
žena!« — Na slikarjevo vprašanje,
kako se kralj počuti v Belgradu in v
svojem novem poklicu sploh, je kralj
odgovoril: »Čutim se tukaj popolnoma
doma, kakor da bi se ne bil nikoli od-
daljal od Belgrada nad tisoč korakov.«
Nadalje je pripovedoval, da bo dal pri-
hodnji mesec privedi svoje otroke do-
mov iz Petrograda. Pri slikanju je
nosil kralj rdečo generalsko uniformo
z vsemi redovi. Njegov obraz kaže
pristni jugoslovanski tip, ima odločne
in krepke poteze pri tem pa vendar
dobrohotni izraz. Lasje in brki so sivi
skoraj beli.

— **„La bella Marqueritte“.**
Znana krotika levov, ki je lansko
leto tudi v Ljubljani nastopila s svo-
jimi levji, je v Budimpešti ponesre-
čila. Pretečeno soboto je zopet vsto-
pila v kletko, kjer je bilo 12 levov.
Levi pa to pot niso bili krotki, ka-
kor po navadi. Najbrže jih je raz-
kačilo, ker je nastopila dama v
škrlatno-rudeči obleki. Pozdravili so
jo z groznim rjovenjem ter planili
na njo. Z nenavadnim pogumom se
je branila zverin dve minuti, zama-
so ji hoteli pomagati mož Holzer in
služabniki. Ko je končno ugnala leve
v kot, planila je iz kletke ter se ne-
zavestna zgrudila na tla. Hudo je
kravala iz obeh ram. Zverine so ji
desno ramo popolnoma razmesarile,
ji zdrobile dva prsta ter jo tudi na
levi rami ogrizle. Prepeljali so jo v
bolnišnico. Ako bi ne bila imela
tako čudovite samozvesti ter bi se
bila že v kletki zgrudila, raztrgali
bi jo bili levji na kose.

— **Avstrijski milijonarji.**
Avstrija ima v primeri z drugimi drža-
vami razmeroma zelo malo milijonarjev.
Med 26 milijoni prebivalcev totranske
državne polovice je samo 24 oseb pri-
znalno da imajo več kot 1 milijon let-
nih dohodkov; med temi je samo eden
bogataš ki ima točno jeden milijon
prejemkov. Dve osebi ste priznale svoto
1.340.000, dve pa 1.350.000 kron. Naj-
višje se ceni razven Rothschilda, ki je
najbogatejši barona Leitenbergerja, ki
ima kot tovarnar bombaže 5.380.000
dobička na leto in plačuje od tega
259.366 kron davka. Grof Wilczek
Guttmann, lastnik velikih premogoko-
pov, ima 5.130.000 kron dohodkov;

takoj za njim pride baron Liebig. Zelo
premožni so tudi nadvojvoda Miroslav,
knez Svareenberg in princ Alojz Lieh-
tensteinski. Najbogatejši v celi državi
pa je cesar Frane Jožef sam.

— **Koristi alkohola.** Alkohol
se pripisujejo vsakovrstna zla v social-
nem stališču. Da pa ima alkohol vkljub
temu tudi svojo dobro stran, o tem
priča dogodek ki se je izvršil nedavno
na Ruskem. V vas se je priklatil ste-
kel volk ter ogrizel šest kmetov na
polju. Pozneje je napadel tudi še dva
kmeta, ki sta se vračala pijana iz go-
stiline ter ju hudo razmesaril. Prvih
šest kmetov je umrlo v bolnišnici,
oba pijana kmeta pa so kmalu izpustili
iz bolnišnice ozdravljeni. Alkohol je
namreč deloval proti steklini ter ju
rešil smrti.

— **Uradno prepovedana
vročina.** V Lisaboni je bila prete-
čeni teden neznosna vročina. Z drevja
so padali mrtvi ptiči (toda še ne pe-
čeni!) in ljudje si o poldnevni niso niti
upali iz hiš, ker bi jih sicer zadela
kap. Višjim oblastnjem je bilo to se-
veda neljubo, ker se je bilo bati, da
se vstavi ves promet. Zato je izišel
ukaz časopisju, da ne sme ničesar pi-
sati o vročini. Vsako poročilo o vročini
je cenzura brez usmiljenja zasegla. In
to je javnost — ohladilo.

— **Samomor psa.** V Milanu
je imela rodbina Antonelli nena-
vadno bistroumnega psa, ki se je
hodil vsak dan v bližnjo reko kopat,
pri tem pa je vselej napravil velik
ovinek, da mu ni bilo treba iti čez
železnico, ker se je posebno bal vla-
kov. Zadnji čas pa je postal pes ote-
žen, ni maral jesti ne hoditi. Ned-
avno pa je šel na železnično progo
ter se vlekel čez njo, ravno ko je
prihajal vlak. Vlakovodja je vlak
vstavil, a ljudem se je le s težavo
posrečilo, odnesti psa s proge. Toda,
ko so ga izpustili, tekel je nazaj na
progo ter se vrغل pod voz, ki mu
je odtrgal glavo.

— **Nagla sodba v Mehiki.**
V San Francisco v Ameriki so v
uradu parobrodne družbe ujeli nekega
tatu, kateri je ukradel 400 dolarjev.
Tatu so takoj obsodili v smrt in ga
pol ure kasneje ustrelili.

— **Uvoz diamantov.** Tekom
s 30. junijem končnega računskega
leta, uvozilo se je iz raznih krajev
sveta Zedinjene države za 30.000.000
dolarjev diamantov in drugih dragu-
ljev. Nabruženih diamantov so uvo-
zili za 10.000.000 dol.

— **Ukradli hišo.** V Sunnyside
na Long Islandu v Ameriki potirajo
delavci hiše, da tako napravijo pro-
stor za zgradbo novega kolodvora in
predora pod reko East River. Mnogo
rodbin se je že preselilo v druge
kraje na otoku. Kako hitro zamore
dvonadstropna kmetška hiša brez
sledu izginiti, so tatovi tekoma enega
popoldneva dokazali. Podjetni tatovi
so namreč vso hišo do podlage od-
nesli in ko so prišli naslednji dan
delavci, da bi hišo podrli, so se ne-
popisno začudili, da razun kleti ni o
hiši ne duha ne sluha. Kam je hiša
izginila, ni znano.

— **Štrašno linčanje v W.
Virginiji.** V mestecu Devonu, v
countyju Mingo je neki zamorec po-
silil neko 14letno deklico. Dvesto
linčarjev je potem zamorskega zlo-
činca na izredni način linčalo. Zamo-
rec je našel deklico blizu hiše njenih
starišev, jo napadel in odnesel v bliž-
nje grmovje, jo privezal k drevesu,
ji zamašil usta in tako ravnal z njo,
kakor je hotel. Dekličino odsotnost
so takoj opazili in sosedje so jo pri-
šli iskati. Ko so jo našli, je bila že
skoraj mrtva, vendar je pa zamogla
povedati, kaj se ji je zgodilo. Sosedje
so prišli nepopisno preklinjati in so
potem, ko so se nekoliko pomirili,
sklenili so skriti in zamorca pri po-
novnem posiljenju živga ujeti. Skrili
so se torej v grmovju in pričakovali
zamorca. Dolgo jim ni bilo treba ča-
kati, kajti zamorec je kmalu prišel in
ko je skušal ubogo deklico zopet na-
pasti, so ga masčevalci napadli in
ujeli. Spočetka so mu hoteli ude po-
časni potrgati, toda to bi bila za zlo-
činca premajhna kazen. Radi tega so
zamorca povedli k nekemu drevesu,
na katero so ga privezali. Nato so
mu obleko raztrgali raz telesa in ga
prijeli obdelovati z iglami, žebli, ma-
lini nožmi in vsemi mogočimi ostrimi
stvarmi. Zamorec se je vil radi bole-
lečin, kričal na vse pretege, in prosil
za milost. Toda masčevalcem je bila
milost nepoznana in so nadaljevali z
mučenjem, dokler ni bilo zamorčovo
truplo polno ran. Potem so prinesli
na lice mesta skoraj mrtvo deklico
in je položili tako, da jo je zamorec
moral gledati. Nato so mu linčarji
izruvali — jezik iz oteklih ust. Za-
morec ni več kričal na pomoč Nato
so mu pri živem telesu odrli kožo,
je razrezali na kose in slednje med
seboj za »souvenir« razdelili. Za-
morec je umrl pred deklico, katere
življenje je pokvaril. Ko je bil mrtev,
so mu izrezali tudi srce. Nato so
truplo polili s petrolejem in ga se-
žgali.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 30. julija. Tukajšnji po-
litični krogi so prepričani, da je
na Ogrskem ministrska kriza
neizogibna, če nima grof
Khuen-Hedervary posebnih
pooblastil Ker je ogrska vlada
odklonila kompromisni predlog,
naj se vlada zaveže, da se v go-
tovem roku pri ogrskem vojaštvu
uvede madjarski komando, na kar
odjenja obstrukcija, se čuje tudi
mnenje, da je Khuen za vsak slu-
čaj zavarovan in pooblaščen, po-
stopati s silo, če na morestava-
nim potom izhajati.

Budimpešta 30. julija. Vse
javno mnenje se bavi izključno
samo z včerajšnjimi dogodki v po-
slanski zbornici Nihče neče verjeti,
da bi si bila opozicija vso stvar
kar izmislila, dasi je tudi to mo-
goče Razširjajo se najraznovrst-
nejše vesti. Eni pravijo, da je
vlada posamezne opozicijonke
poskusila podkupiti, drugi zopet
trdijo, da je vsa stvar izšla — z
Dunaja in da so posredovale
neke skrivnostne dame, udove
raznih dostojanstvenikov. Razen
parlamentarne komisije se bavi s
to zadevo tudi državno pravdni-
štvo in sicer po naročilu justič-
nega ministra.

Budimpešta 30. julija. Bivši
posl Dines izjavlja v Egyetertesu,
da ni hotel poslanca Pappa pod-
kupiti, nego da mu je izročil
10.000 K, da uredi svoje in posl.
Nessija finančne razmere!!

Budimpešta 30. julija. Med
poslancema Molnarjem in Borbe-
lyjem je bil danes dvoboj na samo-
kresu. Zadet ni bil nihče.

Zemun 30. julija. Policija je
dobila obvestilo, da je znani vodja
macedonske revolucije Boris
Sarafov čez Belgrad prišel na
Ogrsko. Vlada je odredila, da se
ga takoj aretira. Rumunska sodna
oblast je namreč Sarafova obso-
dila kot sokrivca pri znanem
umoru prof. Mhaileanu a Če o-
grski organi Sarafova zasačijo, ga
izroče Rumunski.

Rim 30. julija. Kardinalska
kongregacija je imela včeraj sejo,
v kateri se je razpravljalo o fi-
nančnih zadevah. Inozemski kar-
dinali so grajali finančno politiko
kurije in zahtevali pojasnil, koliko
premoženja ima cerkev in kako je
naloženo. Sodeč po poročilih tu-
kajšnjih listov, niso bili zadovoljni
z dobljenimi pojasnili.

Rim 30. julija. Sedaj so tu
zbrani vsi kardinali razun avstral-
skega. »Sveti kolegij« je torej kom-
plet. Vsi kardinali so dobili ob-
vestilo, da pridejo jutri ob petih
popoldne v Vatikan. Dve uri poz-
neje naznani posebno zvonjenje,
da se je začela klauzura. Koj na
to bodo ceremonijariji pozvali vse
nepoklicane osebe, da se odstra-
nijo. Dotlej bo namreč dovoljeno
obiskovati kardinale. Prva volitev
bo v soboto najbrž ob 9. uri do-
poldne.

Rim 30. julija. Včeraj, na dan
obletnice umora kralja Umberta
so se tu zgodile velike manifestac-
cije. Listi pravijo, da so te mani-
festacije dokaz, kako brezupne so
nade, ki jih goji Vatikan glede
obnovitve papežve posvetne vlade.

Frankobrod 30. julija. V Fuldi
kjer je velik štrajk in se je zgo-
dilo več izgredov, je provincialni
svetnik Stephens kar na svojo
roko proglasil obsedno stan-
je. Vlada ga je odstavila.

Bratje Sokoli!

V nedeljo, dne 2. t. m.
vdeleži se ljublj. »Sokol«
slavlja 25letnico šišenske
čitalnice ter prosi brate
»Sokole«, da se v kar naj-
večjem številu vdeležijo
Zbiramo se v »Narodnem
domu« ob 3/3 uri popoldne ter od-
korakamo z godbo ob 3/3. uri na
Koslerjev vrt.

Odbor.

V novi hiši v Kolodvorski ulici
v bližini državnega kolodvora
v Spodnji Šiški
se oddajo poceni s 1. novembrom t. l.
**lepa, prijazna
stanovanja**
z uporabo kopalne sobe in vrta.
Pojasnila daje lastnik **Karol
Gregorič v Celju** ali pa **ravnateljstvo kranjske stavbene
družbe v Ljubljani.** (1957-1)

Št. 25082.

Stavišča na prodaj!

(1911-2)

Mestna občina ljubljanska prodaja svoja ob Do-
lenjski cesti, poleg državnega kolodvora pod Rakovni-
kom ležeča stavišča.

Pojasnila je dobiti in pogoje izvedeti pri mestnem gospodarskem
uradu ob navadnih uradnih urah.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 17. julija 1903

Št. 6388.

(1956-1)

Magister farmacije.

V deželni bolnišnici se bo ustanovila lekarna ter bo podpisani deželni
odbor za njeno neposredno upravljanje nastavljal s 1. septembrom 1903

magistra farmacije

proti obojestranski četrtletni odpovedi z letno plačo 2400 K, s prostim
stanovanjem, s kurjavo in razsvetljavo.

Prosilci morajo biti neoženjeni, imeti pravico za samostojno uprav-
ljanje lekarne ter zmožni nemškega, slovenskega ali kakkega drugega slo-
vanskega jezika.

Prošnje s potrebnimi dokazili naj se vložijo

do 15. avgusta 1903

pri podpisnem deželnem odboru.

Od deželnega odbora kranjskega

v Ljubljani, dne 24. julija 1903

Naročajte izborno

(1384-21)

Ljubljansko delniško pivo

iz pivovaren

v Žalcu in Laškem trgu.

| Naročila sprejema |

Centralna pisarna v Ljubljani, Gradišče štev. 7.

**Velika, več let obstoječa in
dobro idoča**

prodajalna

se odda radi rodbinskih razmer tako
v najem pod najugodnejšimi pogoji.
Lokal leži poleg glavne ceste, blizu
železnične postaje, na najlepšem pro-
storu v večjem farnem kraju na Do-
lenjskem. (1942-2)

Natančnejši naslov pove iz prijaz-
nosti upravnistvo »Slov. Narodac«.

Edmund Kavčič
v Ljubljani.

Muhe so zopet sitne!

Edina, vsaki zahtevi zadostna pri-
prava za uničenje teh škodljivcev je
amerikanski

„Tanglefoot“

En sam list jih vjame in obdrži
do 2000. Dobi se v vseh trgovinah
po 10 vinarjev list. (11-171)

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič
v Ljubljani.

Veliko zalogo perila

za gospode in dame

glace in trico rokavice

zadnje novosti v

bluzah

moderce

francoskega fačona

veliko izbiri

svilenih ovratnic

od 15 kr. do gl. 2—

priporoča tvrdka (1871-10)

V. pl. Gerhauser

„pri čebeli“

Stari trg št. 13.

Koračnica
iz operete „Amazonke“
za klavir zložil Viktor Parma

je izšla 1. julija t. l. v „Novih akordih“. (III. letnik
1. zvezek. — Naročnina: 8 kron na leto.) (152)

Nove suhe gobe

in vse

deželne pridelke

kupuje (1807-9)

Anton Kolenc v Celju.

Friporoča tudi slav. občinstvu svojo

bogato zalogo vsakovrstnega

špecerijskega blaga

na debelo in drobno.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Invod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. maja 1903. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak
v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee
Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 3 m
vlak v Trbiž od 1. julija do 15. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 3 m
zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez
Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzeň.
vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri
dopolodne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj.
1. uri 40 min. popoldne osebni vlak v Lesce-Bled, samo ob nedeljah in praznikih od
31. maja. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste,
Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bre-
genc, Curin, Genevo, Pariz, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budjevice, Plzeň, Marijine
vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago (direktni voz 1. in II. razr.). Lipsko, na
Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste,
Inomost, Monakovo. (Direktni vozovi 1. in II. razreda.) — Praga v Novo mesto in v Koper.
Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomestu, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri
5 m popoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Prago (direktni vozovi 1. in II.
razr.), Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzeň, Budjevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz,
Genevo, Curin, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor,
Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka,
Celovca, Monakovega. Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni
vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla čez Selzthal iz Inomosta, čez Klein-
Reifling iz Steyr, Lince, Budjevic, Plzne, Marijinih varov, Heba, Francovih varov, Prage,
Lipskega. — Ob 8. uri 38 m zvečer osebni vlak iz Lesce-Bled samo ob nedeljah in praz-
nikih od 31. maja. — Ob 10. uri 43 m ponoči osebni vlak iz Trbiža od 1. julija do 15. septembra
ob nedeljah in praznikih. — Praga iz Novega mesta in Koperja. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zj.
iz Novega mesta in Koperja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta,
Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.
Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m in ob
10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz
Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m
in ob 9. uri 55 m zvečer samo ob nedeljah in praznikih (1719)

Št. 9016.

(1914-3)

Razpis.

Zaradi odstranitve jezua na Krki pri Brodu in odkopa otokov
na 4000 kron proračunjena dela se bodo oddala **potom javne
dražbe v izvršitev.**

Pismene ponudbe z napovedbo enotnih cen za posamezna dela naj se
predložijo podpisnemu deželnemu odboru

do 3. avgusta t. l. ob 12. uri popoldne

Ponudbe, ki morajo biti kolkovane s kolkom za eno krono, doposlati je
zapečaten z napisom: „Ponudba za odstranitev jezua na Krki pri Brodu“.

Ponudbi mora biti dodana izrečna izjava, da pripozna ponudnik stavbne
pogoje po vsi vsebini in da se jim brezpogojno ukloni.

Razven tega je dodati kot vadij 5% stavbnih stroškov v gotovini ali v
pupilarnovarnih vrednostnih papirjih po kurzni ceni.

Deželni odbor si izrečno pridrži pravico izbrati ponudnika ne glede na
višino ponudne cene, oziroma če se mu vidi potrebnim razpisati novo ponud-
beno obravnavo.

Načrt, proračun in stavbni pogoji so na ogled v navadnih uradnih urah
v deželnem stavbnem uradu.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dne 22. julija 1903.

Na poslano tvrdke F. M. Netschek, katere imejitelj je g. Filip Kassowitz, naznanjam, da imam jaz zoper
to tvrdko nasprotne zahtevke, da se pa še ni izvršil obračun.

Ob enem pa javljam cenjenemu občinstvu, da sem že stopil v zvezo z

veliko tvrdko

tako, da mi bo mogoče

dobro blago po znatno znižanih cenah prodajati.

(1954-1)

Oroslav Bernatovič.

Naznanilo.

Usojam si cenjenemu občinstvu uljudno naznanjati, da sem 24. julija 1903
moja poslovodja, namreč gospoda Oroslava Bernatoviča in gospo Katarino
Bernatovič, odslovil ter ta dva nista več opravičena katerekoli zneske v mojem
imenu in na moj račun izterjavati ali sprejemati.

(1946-3)

Velespoštovanjem

F. M. Netschek, c. kr. dvorni dobavitelj.